

TREURWILGEN & BLOEMENKINDEREN

DIT SCRIPT IS VAN:

SCENE A

Licht dimt en bosgeluiden klinken. Het stuk gaat beginnen. Annabel en Bibi lopen in wandelkleding, rugzakken en kampeerspullen op. Annabel voorop, Bibi erachteraan. Bibi heeft haar telefoon vast waar muziek op gespeeld wordt. Ze zingt en danst een beetje mee. Terwijl Bibi meezingt met haar muziek, vertelt Annabel wat zij in haar logboek aan het schrijven is.

Annabel

Logboek. Dag 23. Negen minuten over tien het 's avonds. We hebben vandaag wel 35 kilometer gelopen in zuidelijke richting. We hebben de diepste dalen en hoogste toppen getrotseerd. We zullen snel ons kamp moeten bouwen. Het begint al donker te worden. Ik denk dat ik al een goede plek gevonden heb.

Annabel richt zich op Bibi, die nog steeds aan het meezingen is met haar nummer.

Annabel

Hier! Dit lijkt me een goede plek.

Bibi:

Top!

Bibi gooit haar tas en haar spullen op de plek die Annabel aangewezen heeft. Annabel begint de tent op te zetten, maar heeft daar grote moeite mee.

Annabel

Zou je me misschien kunnen meehelpen?

Bibi:

Ja zo meteen... Dit is een heel goed nummer...

Bibi gaat weer verder met zingen en dansen.

Annabel

Zou je alsjeblieft je telefoon uit kunnen zetten en me willen helpen?

Bibi wijst alleen haar vinger naar Annabel, als in de zin van: Even wachten nog! Annabel grist de telefoon uit Bibi's handen.

Annabel

Misschien kun je de batterij beter besparen voor het kompas, de kaart of de zaklamp?

Bibi:

Waarom?

Annabel

Omdat we die misschien nodig zullen hebben? Weet je dan ook niks van survival?

Bibi:

Ja, ja... Het zal wel...

Bibi komt Annabel helpen. Pakt de tent en gooit deze in de lucht. Het blijkt zo'n instant pop-up tent te zijn.

Annabel

Dank je...

Bibi:

Geen dank... Appeltje eitje...

Annabel en Bibi zitten wat ongemakkelijk naast elkaar

Annabel

Ik zie, ik zie wat jij niet ziet en het is... Rood!

Bibi:

(Zonder te kijken wijst ze)

Je veters!

Annabel

Hoe? Hoe wist je dat?

Bibi:

Het is al de 6e keer dat je dit zegt... vandaag...

Annabel

Oké... Jij bent.

Bibi:

(Zucht)

Ik zie, ik zie wat jij niet ziet en het is groen...

Annabel

Het gras? De bladeren aan de bomen? Die struik daar?

Bij alles wat Annabel zegt schudt Bibi haar hoofd.

Annabel

Die struik daar? Het mos op die steen daar? Het riempje van mijn tas?

Nog steeds niet geraden.

Annabel

Oké... Ik geef het op. Wat is het?

Bibi:

Jouw ogen...

Annabel

Ja, maar dat is niet eerlijk! Dat kan ik niet zien!

Bibi:

Het gaat er toch om wat ik zie? Ik zie, ik zie wat jij niet ziet...

Annabel

We kunnen wat anders doen?

Bibi:

Ik heb een leuk idee.

Annabel

Oké, vertel.

Bibi:

(Pakt een zaklamp en houdt deze onder haar kin)

Ik heb gehoord dat er in dit bos een boze heks woont.

Annabel

(Schrikt en kijkt om zich heen)

Echt?

Bibi:

Nee, niet echt... We gaan samen een verhaal verzinnen.

Annabel

(Opgelucht)

Oh, gelukkig. Ik schrok al.

Bibi:

In dit bos woont dus een boze heks... Ze heet... Babylonica!

Annabel

Babylonica? Wat een stomme naam!

Bibi:

(Doet haar zaklamp uit)

Mag ik het verhaal nou vertellen?

Annabel

Sorry, Ik luister al...

Bibi:

(Doet haar zaklamp weer aan en houdt deze weer onder haar kin)

Er woont in dit bos een boze heks. Ze heet Babylonica en is op zoek naar kinderen om ze te ontvoeren. Ze dwaalt door dit bos, op zoek... en wanneer zij kinderen tegenkomt neemt zij ze mee. Misschien ontvoert zij ons vanavond nog... Wat? ... Wat is dat? ... Kijk uit! Wat is dat daar achter jou?

Annabel

AAAHHH!!!

Bibi:

(Begint te lachen)

Haha... Grapje!

Annabel

Dat is niet grappig!

Bibi:

Vind je? Ik vind van wel...

Annabel

Geef hier die zaklamp! Ik ben aan de beurt!

Oké, er was eens een heel vrolijk groepje kinderen die van hun moeder elke dag feest mochten vieren...

Bibi:

SAAAIIII!!!

Annabel

Laat je mij nou ook een verhaal vertellen? Er spelen kinderen in mee... Het moet wel leeftijdsgeschikt blijven.

Bibi:

Oké, maar alleen als ik mee mag doen.

Annabel

Prima!

Er was eens een heel vrolijk groepje kinderen die van hun moeder elke dag feest mochten vieren. Elke dag werd er steeds voor iemand anders een feestje gevierd... Zo werden er elke dag slingers opgehangen, cadeautjes gegeven en zelfs elke dag een taart gebakken...

Terwijl Annabel dit vertelt, begint het nummer: Elke dag is een feestje waard.

SCÈNE 1

NUMMER - Elke dag is een feestje waard!

Tijdens het nummers zien we de hele routine van een feestje organiseren. aan het einde van het lied zijn ze klaar. Dan komt degene voor wie ze het feestje organiseren: één van de vrolijke wezentjes.

Arbora:

Nee maar, waar zijn mijn bloemenkindertjes toch gebleven?

Iedereen:

VERRASSING!!!

Arbora:

Nee maar... Waar heb ik dit aan te danken?

Daisy:

Omdat jij de allerliefste, allerslimste, allermooiste bloemen moeder bent die er bestaat!

Arbora:

Wat lief van jullie!

Lilly:

Deze taart is ook voor jou, omdat je vroeger nooit taart kreeg!

...

Maar ik wil zelf ook wel een stukje.

Arbora:

Natuurlijk lieve Lilly, jullie krijgen allemaal een stukje taart.

Lilly rent naar de taart, struikelt en valt er in.

Lilly:

Oepsie...

Rosa:

Oh nee toch! Hoe kan dat nou! Heb je je pijn gedaan?

Lilly:

Nee hoor. Lekker!

Ondertussen gaat Madelief ruw Arbora's haar borstelen. Het doet Arbora pijn.

Madelief:

Zoooooo... op een feestje moet je er natuurlijk wel mooi uit zien!

Arbora:

Ja... dat klopt! (auw). Doe je wel voorzichtig?

Madelief:

Jaaaa... dit is voorzichtig!

Daisy:

Cadeautjes! Cadeautjes! Arbora, je MOET dit cadeautje openmaken!

Daisy pakt een cadeau en geeft het aan Arbora. Rosa komt aanrennen.

Rosa:

Wat zijn jullie aan het doen?

Arbora:

Een cadeau? Voor mij? Wat lief! Ik ben benieuwd wat er in zit!

Daisy:

Een puzzel!

...

Oh... dat mocht ik nog niet zeggen.

Arbora maakt het cadeau open.

Arbora:

Een puzzel! Wat een prachtig cadeau!

Madelief:

Spelletje! Ik ben gek op spelletjes!

Madelief pakt het cadeau van Arbora af en gaat in een hoekje zitten puzzelen. Rosa rent er achteraan en blijft kijken naar hoe Madelief aan het puzzelen is.

Bibi:

SAAAI!!! Als je een verhaal gaat verzinnen moet je het wel een beetje spannend maken, hoor!

Annabel

Hoezo? Is het niet spannend genoeg?

Bibi:

Nee, helemaal niet! 'Er was eens een heel vrolijk groepje kinderen die elke dag feest vierde. Er gebeurde nooit iets spannends en ze leefde nog lang en gelukkig. Einde!'

Annabel

Nou als jij het dan zo goed weet... vertel jij het dan maar!

Annabel geeft de zaklamp aan Bibi en gaat met gekruiste armen zitten mokken.

Bibi:

Graag!

Ineens ziet één van de bloemenkinderen iets in de lucht wat ze nog nooit heeft gezien...

Uiteindelijk luistert Annabel naar Bibi's verhaal.

Rosa:

Wat is dat in de lucht?

Arbora:

Oh nee, dat is de maan! Jullie moeten snel gaan slapen, bloemenkinderen! Het begint al donker te worden.

Rosa:

Waarom moeten we naar bed als het donker wordt?

Arbora:

Dat weten jullie best. Als het donker wordt komt de enge mevrouw uit het bos langs, en die kan je zomaar mee nemen naar haar grot!

Rosa:

Waarom komt die enge mevrouw uit het bos langs?

Arbora:

Om bloemenkinderen te stelen!

Rosa:

Waarom steelt zij bloemenkinderen?

Arbora:

Omdat zij niemand lief vindt, en niet van feestjes houdt.

Rosa:

Waarom houdt zij niet van feestjes?

Arbora:

Dat is een verhaal voor een andere dag... En nu naar bed, snel!

De bloemenkinderen rennen het podium af.

Arbora:

Mijn liefste lieve bloemenkinderen... Ik kan er niet nóg een missen...

Arbora gaat af.

SCENE 2

Nachtgeluid

We horen nachtgeluid en zien Arbora de coulissen uitsluipen. Ze kijkt goed om zich heen of ze niet gezien wordt en of de kinderen slapen. Dan legt ze haar kapje/sjaaltje over haar hoofd en loopt, met een stukje taart, "het bos" in. Dan komt ze aan bij het huis van de enge mevrouw en klopt aan.

Babylonica:

Wie is daar?! Wie durft mij te verstoren in mijn ontwakings ritueel?!

Babylonica doet "de deur" open / komt uit de coulissen.

Babylonica:

Oh... Jij bent het. Wat moet jij hier?

Arbora:

Ik heb een stukje taart voor je meegebracht!

Babylonica:

Zoals iedere avond? Wanneer begrijp je nou eens dat ik je taart niet wil? En jou al helemaal niet!

Arbora:

Het is lekkere taart... Er is heus geen kind in gevallen...

Babylonica:

WAS er maar een kind in gevallen. Was je nog een van je bloemenkindjes kwijt.

Arbora:

Ach kom op, Babylonica...

Annabel

Wacht! Nou ga je toch een verhaal vertellen over die stomme Babylonica van je.

Babylonica:

Hee! Ik ben niet stom!

Annabel en Bibi reageren hier niet op.

Bibi:

Babylonica is niet stom. Babylonica is de slechterik in het stuk.... En slechteriken zijn leuk! Zonder slechterik heb je geen goed verhaal.

Babylonica:

(Zelfingenomen)

Dank je... Ik weet het... Stop... Hou op...

Annabel

Ja maar ik wil niet alleen maar een heel eng verhaal verzinnen...

Bibi:

Ja ja, zometeen mag jij weer... Ik beloof het

Naar de spelers gericht:

Bibi:

Ennn... Actie!

Arbora:

Ach kom op, Babylonica. We hebben allebei dezelfde opvoeding gehad. Ik heb er toch ook een positieve draai aan gegeven. Geniet een beetje van het leven. Dat hebben we vroeger nooit kunnen doen. Maar nu kan het wel.

Babylonica:

Ik heb een hekel aan al dat vrolijke gedoe. Misschien moet ik jou ook maar verbranden, net als mama en papa.

Arbora:

Ik weet best dat je taart lekker vindt...

Babylonica:

Nietes!

Arbora:

Ik heb je vroeger betrapt bij de boerderij hiernaast. Je liep stiekem te snoepen aan een taart die bij het keukenraam stond af te koelen.

Babylonica:

Ik was hooguit nieuwsgierig. Vanaf de eerste hap wist ik het meteen. Ik HAAT taart!

Op dat moment komt Viridita oplopen. Ze heeft mos en andere ingrediënten in het bos verzamelt. ze loopt, langs Arbora, naar Babylonica.

Viridita:

Hier, Babylonica. De ingrediënten waar je naar vroeg...

Babylonica:

Heel goed, mijn onkruidje.

Arbora:

Viridita! Wat ben ik blij je te zien.

Viridita reageert niet.

Arbora:

Herken je mij niet meer?

Viridita:

Nee.

Arbora:

Wil je misschien een stukje taart?

Viridita:

Ik HAAT taart!

Arbora:

Maar vroeger was je verzot op taart.

Viridita:

Dat kan ik me niet herinneren.

Babylonica:

Breng de spullen maar naar binnen, Viridita. En als je de schouw hebt schoongemaakt, mag je misschien nog wel de vleermuizenkooi in.

Viridita:

Jottem.

Viridita loopt af.

Arbora:

Wat heb je toch met haar gedaan?

Babylonica:

Je lieve bloemenkindje is een verrot plantje geworden. Onkruid! En je weet wat ze zeggen over onkruid. Dat vergaat niet.

Arbora:

Laat me haar toch weer mee terugnemen.

Babylonica:

Ahhh... Nou komt de aap uit de mouw. Jij komt niet voor mij. Jij komt alleen maar omdat je Viridita terug wilt jatten van mij.

Arbora:

Nee, echt niet...

Babylonica:

Dat bloemetje heb ik geplukt! Ze is nu van mij! Nou, scheer je weg! Voordat ik mijn nieuwe onkruidverdelger test op Viridita.

Arbora:

Nee, alsjeblieft niet!

Babylonica:

Of zal ik een vergetel spreuk over je uitspreken? Dan laat ik je vergeten dat je überhaupt bloemenkindjes hebt om voor te zorgen.

Arbora:

Hou op, Babylonica!

Babylonica:

Wat zielig voor die kindjes van jou... Ze zullen zich afvragen waarom je ze in de steek hebt gelaten. Dan zal ik ze maar al te graag met open armen ontvangen. Scheer je weg! Voordat ik al jouw Bloemenkneusjes verander in gemeen, lelijk onkruid.

Arbora rent weg. Babylonica roept er nog achterna.

Babylonica:

En waag het niet hier nog terug te komen.

NUMMER - Slecht, ik ben Slecht.

Tijdens het nummer brengt Viridita een grote ketel op het podium. Al zingend brouwt Babylonica een toverdrankje. Eén voor één brengt Viridita de ingrediënten naar Babylonica. Babylonica doet de ingrediënten in de ketel.

Babylonica:

Nog één laatste ingrediënt en mijn toverdrankje is af. Dan maak ik eindelijk een eind aan al dat vrolijke gedoe van die bloemenkinderen.

Viridita:

Ja! We maken een eind aan al dat vrolijke gedoe!

Babylonica:

Breng me de rattenstaart!

Viridita loopt naar de coulissen en komt terug met een rattenstaart.

Babylonica:

Nu heel voorzichtig... ander ontploft de boel!

Babylonica doet heel langzaam de rattenstaart erin en stapt dan snel achteruit. Ze wacht nog even voordat ze gaat kijken.

Babylonica:

Perfect! Mijn hypnose-drankje is klaar. Nu kan ik één van die bloemenkinderen onder hypnose besturen en haar alles laten doen wat ik maar wil.

Viridita:

Zoals...

De vleermuizen voeren?

...

Spinnenpoten verzamelen?

...

Jouw teennagels knippen?

Babylonica:

Nee, Disteldwerg! Zoals hun feestje bederven.

De taart verpesten.

Zoals de cadeautjes weggoaien.

En... En... nog veel meer! Maar eerst! Moeten we zorgen dat we zo'n bloemenkind te pakken kunnen krijgen.

Viridita:

Ik ga wel eentje halen...

Viridita wil wegglopen, maar Babylonica stopt haar.

Babylonica:

Nee! Mafkees! Je kunt toch niet zomaar daar binnen walsen? We moeten er ééntje lokken.

Viridita:

Hoe dan?

Babylonica:

Ja, weet ik veel. Verzin jij eens wat.

Viridita:

Met... slakkenslijm?

Babylonica:

(loopt in rondjes)

Nee... Nee...

Viridita:

Met... kattengejank?

Babylonica:

Nee... ook niet.

Viridita:

Met... De snoepjes die ik gejat heb van de dorpskinderen?

Viridita houdt een zakje met snoep omhoog.

Babylonica:

Nee... Nee...

...

Wacht eens even! Snoepjes? Dat is een perfect idee!

Viridita:

(Terwijl ze een snoepje uit het papiertje haalt en in haar mond stopt)

Weet ik!

Babylonica:

En jij gaat me erbij helpen! Als jij nou eens die snoepjes in een spoor legt naar... Maar wacht eens even... Wat doe jij met een zak snoep?

Viridita:

Niets!

Spuugt het snoepje uit.

Viridita:
Ik HAAT snoep!

SCÈNE B

Tijdens deze scène kunnen de bloemenkinderen zich al klaar maken voor de volgende scène.

Annabel

We moeten snel een kampvuur bouwen. Dat zal ons vannacht wel warm houden. Dan blijven gevaarlijke dieren ook ver van ons vandaan.

Bibi:

Ooofff... We bouwen een kampvuur om s'mores te maken.

Bibi haalt een zak marshmallows en biscuits uit haar tas. Annabel kijkt naar boterham en bedenkt dat ze ineens geen zin meer heeft in haar boterham.

Annabel

Je bent geweldig!

Bibi:

Weet ik...

Bibi geeft de zaklamp aan Annabel.

Voor het podium zien we twee jongens sluipen richting het podium. Het zijn Bram en Stijn. De broertjes van Bibi.

Stijn:

Shhhh... We komen nu dichterbij ze in de buurt...

Bram:

Spannend! Ik heb nog nooit roze brulapen in het wild gezien!

Stijn:

Ze lijken een beetje op bavianen, alleen met nog dikkere billen.

Bram:

Jeetje, je hebt gelijk!

Stijn:

Geen onverwachte bewegingen nu...

De jongens sluipen nog een stukje verder.

Bram:

Onverwachte bewegingen zoals... dit?

Bram springt in de lucht en doet een gekke karate-schop.

Stijn:

Nee ik bedoelde meer... dit!

Stijn springt in de lucht en draait een rondje met zijn armen wijd.

Annabel:

Wat is dat?

Bibi:

Zijn dat niet...?

Annabel:

Oh nee... m'n broertjes...

Stijn:

HA-AH! Ze hebben ons in de gaten!

Bram:

Kijk naar die wenkbrauwen van die blonde... volgens mij is de roze brulaap boos!

Bibi:

Ik een roze brulaap? Wat ben jij dan wel niet!

Bram:

Ik bedoel die andere brulaap.

Annabel:

(Terwijl ze brult)

Ik ben geen brulaap!!!

Stijn:

Trek je niks aan van dat harde gegil. Dat doen ze als hun territorium bedreigd wordt.

Annabel:

Jullie verpesten onze expeditie!

Bram:

Dan denk ik dat we nu te dichtbij zijn...

Stijn:

Versta jij wat ze gillen?

Bram:

Het lijkt wel een soort gekke taal... Brulapen taal...

Annabel:

Hoepel op! Anders haal ik mama er bij!

Stijn:

Ze lijken nu wel heel boos...

Bram:

Zullen we maar weer snel terug naar de veilige boomhut?

Stijn:

Laten we heel langzaam weg gaan, voordat we ze nóg bozer maken.

Kleine stapjes....

Achteruit...

De jongens lopen met kleine stapjes achteruit terug het publiek in. Als ze ver genoeg weg zijn rennen ze schreeuwend weg.

Bram:

Prachtige beesten, die roze snotapen!

Stijn:

AAAAAAHHH!

Bram:

Maar doodeng!

Meiden wachten even tot de jongens echt weg zijn en hervatten dan hun verhaal.

Annabel:

Oke, waar waren we?

Bibi:

Jij mag verder vertellen. Dan maak ik het kampvuur...

Annabel

Oke...

Er breekt weer een nieuwe dag aan en de bloemenkinderen maken zich weer klaar voor een nieuw feest...

❁ SCÈNE 3 ❁

NUMMER - Opstaan

De bloemenkinderen staan op.

Arbora:

Goedemorgen liefste lieve bloemenkindjes. Wat gaan jullie vandaag doen?

Daisy:

Een feestje vieren! Net zoals iedere dag!

Jasmijn:

Gaan we dan ook weer spelletjes spelen?

Lilly:

En een taart bakken?

Madelief:

En elkaars haar invlechten?

Arbora:

Natuurlijk gaan we dat allemaal doen! Elke dag is immers een feestje waard!

Alle bloemenkinderen:

JEEJ!

Rosa

Waarom gaan we een feestje houden?

Arbora:

Omdat we dat iedere dag doen, liefste Rosa.

Rosa:

Maar voor wie dan?

Lilly:

Voor de oven, want die maakt de lekkerste taarten!

Madelief:

Nee, niet voor de oven! Voor de grote boom in het bos!

Daisy:

Of...

Iedereen:

Wat?

Daisy:

Kom eens dicht bij...

Daisy fluistert iets in Lilly's oor.

Lilly fluistert het naar Rosa,

Rosa naar Madelief,

Madelief naar Iris,

en Iris naar Daisy.

Daisy:

Ja! Een feest voor...

Iedereen:

SSSSST!

Daisy:

Oh... Dat mag ik natuurlijk niet zeggen.

Arbora:

Wat zijn jullie aan het fluisteren?

Madelief:

Niks hoor! Zal ik je haar kammen, Arbora?

Arbora:

Dat hoeft niet hoor, liefste Madelief. Dat mag je vanmiddag doen. We moeten nog zo veel regelen voor het feest!

Daisy:

Ja! Zoals...

Iris:

Versiering...

Rosa:

Cadeaus!

Jasmijn:

Limonade en chippies!

Lilly:
En TAART!

Arbora:
Laten we de taken eerlijk verdelen. Rosa, jij regelt de versieringen.

Rosa:
Jippie!

Rosa rent af.

Arbora:
Jasmijn en Iris, jullie mogen de cadeautjes inpakken.

Jasmijn:
YES!

Jasmijn trekt Iris mee af.

Arbora:
En Lilly...

Lilly:
Lilly bakt de taart!

Arbora:
Maar wel samen met de andere bloemenkinderen. Jij mag de ingrediënten bij elkaar gaan zoeken.

Lilly:
Jaaaa!

Lilly rent af.

Arbora:
Daisy, jij mag de snoepjes regelen.

Daisy:
Jaaa! Dat vind ik het allerleukste!

Daisy rent af.

Madelief:
En ik?

Arbora:

Jij mag... uhhhm...

Madelief:

Jouw haar vlechten!

Arbora:

Nee! Nee! Jij mag...

Madelief begint ruw het haar van Arbora te vlechten.

Madelief:

Kom mee naar binnen, daar is een spiegel.

Madelief trekt Arbora ruw mee naar binnen. De enge muziek fade nu langzaam in. Dan komt Viridita op.

❁ SCENE 4 ❁

Eng/nacht/spannend muziekje?

We zien Viridita uit de coulissen komen ze legt een spoor van snoepjes van de ene coulissen naar de andere.

Viridita:

Eén snoepje om een spoor te maken.

...

Eén snoepje voor mij...

(Doet een snoepje in haar mond en gaat weer verder)

...

Eén snoepje om een bloemenkind te lokken.

...

Eén snoepje voor mij...

(Doet een snoepje in haar mond en gaat weer verder)

...

Eén snoepje om het feestje te verpesten.

...

Eén snoepje voor mij.

(Doet een snoepje in haar mond en gaat weer verder)

Ze gaat non verbaal door totdat ze bij de andere coulissen is aangekomen. Zodra Viridita bij de coulissen is aangekomen...

Viridita:

Zo... En nu hopen dat het plan van Babylonica gaat lukken.

Viridita gaat af.

❁ SCENE 5 ❁ ❁ ❁

Daisy komt op om haar taken uit te voeren voor het organiseren van het feestje. Dan ziet ze ineens een snoepje liggen...

Daisy:

Oeh! Een snoepje! Wat een geluk! Ze liggen hier zomaar voor het oprapen.

Daisy pakt het snoepje van de grond maar zodra zij weer rechtop staat ziet meteen weer het andere snoepje.

Daisy:

Maar wacht eens even... Daar ligt nog een snoepje... En daar nog één... En daar nog één! Dit zijn zeker genoeg snoepjes voor iedereen!

Daisy verzamelt alle snoepjes tot ze uiteindelijk bij de andere coulissen uitkomt. Dan komt Babylonica ineens op.

Babylonica:

Zo zo... Wat doet zo'n klein, verachtelijk mormeltje zo dicht bij mijn huis?

Daisy:

Goedemorgen, mevrouw! Ik vond deze snoepjes in het bos. Zijn ze van u?

Babylonica:

Ik hou niet van snoep.

Daisy:

U houdt niet van snoep? Maar snoep is één van de zoveel lekkere dingen op de hele wereld!

Babylonica:

Geef mij maar liever uilenballensoep. En laat ik daar nou net een hele ketel van hebben gemaakt...

Daisy:

Oh?

Babylonica:

Dat is veel te veel voor mij alleen. Wil je me helpen met opeten?

Daisy:

Nee, dank u, mevrouw. Ik denk dat ik toch liever snoep heb... Of chocolade, of taart, of chippies!

Babylonica:

Ah toe... Je hoeft alleen maar een beetje te proeven... Eten weigeren is onbeleefd!

Daisy

Ik denk dat ik maar weer eens terug ga naar de boomhut...

Daisy wilt weglopen, maar Babylonica klemt haar hand stevig om de bovenarm van Daisy.

Babylonica:

Daar komt niks van in! Meekomen!

Daisy:

Auw! Mevrouw, u doet me pijn.

Babylonica:

Of je nu wilt of niet, je zult van mijn toverdrank drinken!

Daisy:

Nee! Ik hou niet van toverdrank! En al helemaal niet van uilenballensoep! Help! Arbora!
Help!

Babylonica trekt Daisy mee de coulissen in.

Annabel

Oh nee! Nou heeft die nare heks Daisy ontvoerd...

Bibi:

Het is maar een verhaal, hoor... Het is verzonnen... Niet echt...

Annabel

Ja, maar toch... Wat gaat Babylonica nou met haar doen?

Bibi:

Die vreselijke verschrikkelijke nare heks gaat Daisy... Martelen! En daarna in stukjes hakken en haar in haar uilenballensoep gooien!

Annabel

Nee!

Bibi:

Hmmm lekker... Uilenballensoep met een vleugje Daisy... Jammie!

Annabel

Nee! Babylonica gaat Daisy een nieuwe make-over geven... Haar haren in de krullen zetten en haar ogen mooi maken en haar lippenstift op doen...

Bibi:

Oh ja... Geloof me maar dat Babylonica Daisy een make-over gaat geven... Maar niet zo'n make-over als jij bedoelt...

Babylonica en Viridita komen samen met Daisy weer op het podium. Viridita zet een stoel neer. Babylonica zet Daisy op de stoel. Viridita bindt Daisy "vast" op de stoel en gaat dan de ketel halen.

Babylonica:

Zitten!

Daisy:

Goh... wat een aparte inrichting heeft u hier in uw... Grot.

Babylonica:

Dankje! Heb ik helemaal zelf bij elkaar gezocht... Ehh, ik bedoel...

Zwijg!

Viridita! Breng me de toverdrank!

Ik heb een heel speciaal drankje gebrouwen. Speciaal voor jou. Zodra jij ook maar een druppel van dit drankje drinkt, zal jij alles doen wat ik maar wil.

Babylonica pakt een soeplepel, doet het in de ketel en brengt de soeplepel naar Daisy's mond.

Daisy:

Nee! Ik wil alleen maar limonade!

Daisy haalt diep adem en sluit haar lippen stevig op elkaar.

Babylonica:

Open, die mond!

Daisy:

Mmm, mmm!

Babylonica:

Openen! Zeg ik!

Daisy:

Mmm, mmm!

Viridita:

Misschien had u niet eerst moeten uitleggen wat u met haar van plan was. Nu zal ze nooit drinken.

Babylonica:

Verdraait! Hoe krijg ik haar mond open? Viridita! Pak het breekijzer!

Viridita:

Nou, nou, nou... is dat niet een beetje overdreven? Ik heb een beter idee!

Viridita gaat naast Daisy staan. Kijkt haar even indringend aan en dan doet ze heel overdreven haar duim en wijsvinger de lucht in. Dan laat ze haar duim en wijsvinger langzaam zakken naar de neus van Daisy. Nog steeds indringend aankijkend, klemt ze met haar duim en wijsvinger de neus van Daisy dicht. Na een tijdje hapt Daisy naar lucht. Ze opent haar mond en Babylonica schenkt snel de inhoud van de soeplepel in Daisy's mond.

Daisy:

Ieuw!

Babylonica:

Het werkt! Wat een goed idee!

Viridita:

Weet ik.

Daisy zakt weg alsof ze in slaap valt.

Babylonica:

Nog even wachten... En mijn toverdrankje zal zodra haar werk doen.

Ze wachten en houden Daisy nauwlettend in de gaten. Dan pakt Viridita heel langzaam een snoepje uit haar zak. Friemelt wat met het papiertje. Ze maakt best wel wat kabaal... en het duurt lang... heel erg lang. Dan opeens ziet Babylonica het pas en mept het snoepje uit de handen van Viridita.

Babylonica:

Hoe vaak moet ik het je nog vertellen! JIJ HAAT SNOEPJES!

Viridita:

Jaaa... oh jaaa... Ik Haat snoepjes... Bah... Vies...

Daisy komt weer bij.

Babylonica:

Ah! Ze ontwaakt!

Daisy:

(mompelt)

Mmm... Vies... Bah... Snoepjes... Haat... Ik

Babylonica:

Heel goed, mijn onkruidje! Ga door!

Daisy:

Mmm... Ik... Haat... Snoepjes... Bah... Vies...

Babylonica:

Fantastisch! Mijn toverdrank begint zijn werk te doen! Sta op, mijn bloemenhulpje!

Daisy staat slaapdronken op en strompelt een paar stappen naar voren.

Babylonica:

Nou, herhaal wat ik zeg: Ik hou niet van taart!

Daisy:

Ik hou... niet... van taart!

Bij elke zin wordt Daisy steeds wakkerder, zelfverzekerder en duister.

Babylonica:

Ik hou niet van feestjes!

Daisy:

Ik hou niet... van feestjes!

Babylonica:

En ik hou al helemaal niet van al dat vrolijk gedoe!

Daisy:

Ik hou niet van al dat vrolijk gedoe!

Vanaf hier komt er ook een fysieke beweging bij.

Babylonica:

Ik doe alles wat Babylonica mij opdraagt!

Daisy:

Ik doe alles wat Babylonica mij opdraagt!

Babylonica:

Ik ga de versieringen verscheuren!

Daisy:

Ik ga de versieringen verscheuren!

Babylonica:

Ik ga de cadeautjes verstoppen!

Daisy:

Ik ga de cadeautjes verstoppen!

Babylonica:

Ik ga de taart verpesten!

Daisy:

Ik ga de taart verpesten!

Babylonica:

Heel goed! Versieringen verscheuren, Cadeautjes verstoppen, De taart verpesten.

Daisy:

Versieringen verscheuren, Cadeautjes verstoppen, De taart verpesten.

Babylonica:

Verscheuren, verstoppen, verpesten.

Daisy:

Verscheuren, verstoppen, verpesten.

Babylonica:

Nu! Ren! Ren terug naar je bloemenmoeder en voer uit wat ik je opgedragen heb! En zorg dat je niet betrapt wordt!

Daisy rent af terug naar haar bloemenzusjes.

* SCÈNE 6 *

Rosa staat op het podium met een Slinger. Ze zit er helemaal in verward en komt er niet uit.

Rosa:

Iemand? Help? Ik zit vast...

Daisy komt op.

Rosa:

Daisy! Je komt precies op tijd! Ik zit vast in de slingers!

Daisy:

Wat verschrikkelijk. Zal ik je even los halen?

Rosa:

Maar wel voorzichtig... Ik moet de slingers nog ophangen!

Daisy:

Ja, ja.

Daisy begint ruw te scheuren aan de slingers, waardoor slingers kapot gaan.

Rosa:

Daisy, wat doe je nou!

Daisy:

Ja, je wilde toch uit de knoop? Nu ben je uit de knoop!

Rosa:

Maar je hebt de slingers kapot gemaakt!

Daisy:

Ach wat zielig.

Daisy gaat af. Rosa gaat verdrietig op de grond zitten.

Madelief komt van de andere kant op met een grote zak chips en een kan limonade.

Madelief:

Oh jeetje, wat is er aan de hand?

Rosa:

Daisy heeft de slingers verscheurd!

Madelief zet de limonade en de chips op de grond, en loopt naar Rosa toe.

Madelief:

Ach Rosa toch...

Rosa:

Wat moeten we nu doen? We kunnen geen feestje vieren zonder slingers!

Madelief:

Het is net een puzzel!

Rosa:

Een puzzel?

Madelief:

Ja! We kunnen met al deze stukjes onze eigen slinger maken!

Rosa:

Ja, dat is leuk!

Madelief:

Wat is er nou leuker dan een zelfgemaakte slinger?

Madelief en Rosa beginnen te knutselen aan de slinger. Daisy komt aangeslopen. Ze pakt de kan van Madelief en schenkt hem leeg. Dan rent ze weg.

Rosa:

Wat was jij aan het doen?

Madelief:

Ik had limonade gemaakt! Maar de limonade was mislukt, dus ik moet even nieuwe maken.

Rosa:

Oh, daarom is de kan leeg!

Rosa wijst naar de kan.

Madelief:

Leeg? Er zat net nog heel veel vieze limonade in!

Rosa:

Wat vreemd!

Madelief:

Iemand heeft mijn vieze limonade gestolen!

Rosa:

Ach, nu hoef je de kan niet zelf meer leeg te gieten.

Madelief:

Dat klopt! Kom, dan gaan we binnen de slinger afmaken, en samen nieuwe limonade maken!

Rosa en Madelief pakken de lege kan en de stukjes slinger en lopen samen af.

SCÈNE 7

Iris en Jasmijn komen op met hun armen vol met cadeautjes, rollen inpakpapier en een grote rol plakband.

Jasmijn:

Zo! Alle cadeautjes zijn ingepakt! Waar gaan we ze neerleggen?

Iris wijst naar een plek en legt haar kadootjes daar neer.

Iris:

Hier!

Jasmijn:

Goed idee!

Jasmijn legt ook haar kadootjes neer.

Jasmijn:

Nu we de kadootjes ingepakt hebben, kunnen we een spelletje gaan doen!

Iris:

Ja! Dat is leuk!

Daisy komt aangelopen.

Daisy:

Hoorde ik het nou goed? Willen jullie een spelletje doen?

Iris:

Ja!

Daisy:

Oh, ik hou van spelletjes! Laten we... Verstoppertje spelen!

Iris:

Ja! Dat is leuk!

Daisy:

Jullie gaan tellen en ik ga me verstoppen.

Jasmijn:

Dat is goed!

Iris en Jasmijn beginnen te tellen. 1... 2... 3... tot 10. Ze hebben hun ogen dicht. Daisy gaat ondertussen de cadeautjes verstoppen. Als ze bijna op 10 tellen zijn, kijkt Daisy om zich heen en rent ze snel zelf weg. Jasmijn en Iris doen hun ogen open.

Iris:

Daisy! Waar ben je!

Jasmijn:

Achter de boom?

Iris:

Nee...

Jasmijn:

Onder de tafel?

Iris:

Nee!

Jasmijn:

Bij de kadootjes?

Iris:

Nee!

Jasmijn:

Oh neeeeeeee! De kadootjes zijn weg!

Iris:

Oh nee!

Iris en Jasmijn beginnen nog een keer met zoeken. Lilly komt op met een kom en ingrediënten voor taart.

Lilly:

Wat zijn jullie aan het doen?

Jasmijn:

De cadeautjes zijn verdwenen!

Lilly:

Hu, hoe kan dat?

Jasmijn:

Daisy wilde verstoppertje spelen en toen gingen wij tellen, en nu zijn de kadootjes weg!

Lilly:

Oh nee!

Jasmijn:

Wil jij ons helpen zoeken?

Lilly:

Ja, maar eerst wil ik de taart bakken.

Jasmijn:

Maar de kadootjes dan! Straks vinden we ze nooit meer terug!

Lilly:

Ach, die kadootjes vinden we straks wel. Je kunt geen feestje vieren zonder taart!

Iris:

Ja! Taart!

Liedje: Cooking by the book.

Aan het einde van het liedje is de taart af. Iedereen is op tijdens het liedje behalve de slechteriken.

Iris:

Waaaauw!

Jasmijn:

Wat een mooie taart.

Lilly:

Prachtig toch! Alleen een beetje jammer dat de eetbare glitters op waren.

Iris:

Maakt niet uit!

Jasmijn:

Kunnen we nu eindelijk de cadeautjes gaan zoeken?

Lilly:

Ja, dat is goed. Laten we gaan.

De bloemenkinderen beginnen met zoeken en verdwijnen langzaam allemaal in de coulissen. Daisy komt op, kijkt naar de taart. Dan komt Arbora op en ziet wat Daisy aan het doen is. Daisy pakt de taart en wilt aanstalten maken om de taart op de grond te gooien, maar bedenkt zich. Ze staart lang naar de taart en wilt een hapje nemen, maar net op dat moment:

Arbora:

Daisy!

Daisy schrikt, laat de taart vallen en rent af. Arbora kijkt Daisy na. Ze wilt achter haar aan, maar ze is al weg. Arbora loopt naar de taart, raapt hem op en loopt af.

♣ SCÈNE 8 ♣

Babylonica komt op, gevolgd door Viridita.

Babylonica:

Waar is dat scharminkel?

Viridita:

Scharminkel?

Babylonica: (licht geïrriteerd)

Daisy, waar is Daisy?

Viridita:

Dat... weet ik niet.

Babylonica zucht.

Viridita:

Zal ik haar gaan zoeken?

Babylonica:

Dan ben ik jullie allebei straks kwijt zeker.

Viridita:

Ze kan toch niet ver weg zijn...

Viridita wil weglopen, maar Babylonica houdt haar tegen.

Babylonica:

Laat maar, ik ga zelf wel zoeken.

Babylonica loopt mompelend af.

Viridita:

Pfff... Je bent zelf een Schardinges...

Daisy komt opgerend.

Viridita:

Zie je nou wel dat ik mensen kan vinden! Hier is ze, Babylonica! Ik heb Daisy gevonden!

Daisy:

Ssssst!

Viridita:

Wat?

Daisy:

Er was... taart.

Viridita:

Taart?

Daisy:

Een grote, zoete, felgekleurde, heerlijke- ehh, smerige, taart!

Viridita: (sarcastisch)

Bah... taart...

Daisy: (sarcastisch)

Ja, getver.

Viridita:

En waar was die... taart?

Daisy:

In het bos... bij de bloemenkinderen...

Viridita:

Bleh. Ik hou niet van taart.

Daisy:

Taart is vies.

Het is even stil.

Viridita:

Zullen we... Ik moet natuurlijk wel zeker weten dat het vies is, snap je.

Daisy:

Eén klein stukje kan geen kwaad, toch?

Viridita:

Kom!

Daisy trekt Viridita mee, ze willen aflopen maar rennen dan tegen Babylonica aan.

Babylonica:

En waar dachten jullie heen te gaan?

Viridita:

Ehhh... We gingen...

Daisy:

Ik... ik heb alle taken uitgevoerd, mevrouw.

Babylonica:

Oh ja? Wat heb je met de versieringen gedaan?

Daisy:

Verscheurt!

Babylonica:

En de cadeautjes?

Daisy:

Verstopt.

Babylonica:

En de taart?

Viridita:

Taart?

Daisy:

Ehhh... op de grond... gegooid? En ik heb zelfs de limonade weggeschonken! Goed van mij. He?!

Babylonica:

Maar hoe kan het, dat de bloemenkinderen nog steeds een feestje aan het vieren zijn?

Daisy:

Wat bedoelt u?

Babylonica:

Er hangen bontgekleurde slingers, ze hebben nieuwe limonade gemaakt en van het vinden van de cadeautjes hebben ze een spelletje gemaakt!

Daisy:

Oh?

Viridita:

En de taart?! Wat is er met de taart?!

Babylonica zucht.

Babylonica:

Ik heb ook helemaal NIKS aan jullie! Ik ga zelf het feest wel verpesten.

Viridita en Daisy kijken elkaar verschrikt aan.

Babylonica:

Wat staan jullie daar nou? Kom mee!

Daisy, Viridita en Babylonica lopen af.

❁ SCÈNE C ❁ ❁ ❁

Bibi pakt haar telefoon en ziet dat deze leeg is.

Bibi:

Oh nee! Mijn telefoon is leeg... Geen wonder dat ik geen berichtjes krijg. Hij is uitgevallen!

Annabel

Wat maakt dat nou uit?! Kan je niet even zonder je telefoon?

Bibi:

Nee, ik wil op de hoogte blijven van wat er allemaal in de groepsapps besproken wordt...

Annabel

Ja, maar je bent nou met mij op survival... Is dat niet belangrijk genoeg?

Bibi:

Ik ga even naar binnen mijn oplader pakken...

Annabel:

Waar naar binnen? We zijn diep in de jungle... weet je nog? We hebben vandaag 35 kilometer gelopen in zuidelijke richting. We hebben de diepste dalen en de hoogste toppen getrotseerd.

Bibi:

Hou toch eens op! We zitten helemaal niet diep in de jungle... We hebben helemaal geen 35 kilometer gelopen... IN ZUIDELIJKE RICHTING... We zitten gewoon bij je in de tuin... Kijk! Je moeder houdt ons al de hele avond nauwlettend in de gaten.

Bibi wijst naar waar het huis is. Ze kijken ernaar en 'zien' de moeder naar hun kijken en naar hun zwaaien. Bibi en Annabel zwaaien terug naar de moeder. Annabel enigszins ongemakkelijk...

Bibi:

We hebben niet de diepste dalen en de hoogste toppen getrotseerd... Ik dacht dat we samen een film zouden gaan kijken en nou zit ik hier in de tuin een stom verhaal te verzinnen, met een lege telefoon en daar heb ik helemaal geen zin in.

Annabel:

Nou! Je hoeft niet zo gemeen te doen! Ik wilde alleen maar als vanouds weer met je spelen. Jij bent veranderd!

Bibi:

Ja en jij niet! Er komt een tijd dat dat een keer ophoudt... Dat spelen... Dat gebeurd nou eenmaal zo in de grote mensen wereld... Als je ouder wordt stop je met spelen... en snoepjes eten... en feestjes vieren...

Annabel:

Niet voor mij! Ik zal nooit stoppen met spelen Waarom zou een volwassenen geen kind kunnen zijn? Ga jij je oplader maar halen! Ga maar naar binnen! Ga maar naar de grote mensen wereld! Ik blijf wel hier... in mijn oh zo onvolwassen kinderwereldje...

Annabel gaat zitten bij het kampvuur. Bibi loopt naar binnen.

SCÈNE 9

Arbora komt op met de taart, zet het neer en gaat van een afstandje kijken. Ze lijkt verdrietig.

Arbora:

Daisy is weg! Vast in de handen van Babylonica... Hoe moet ik dit ooit vertellen aan de andere bloemenkinderen...? En de taart! De taart is verpest.

Rosa en Madelief komen op.

Madelief:

Arbora! Wat is er aan de hand?

Arbora: (verbergt verdriet)

Eh... Niets... Er is niets aan de hand...

Arbora probeert te lachen, maar zonder succes

Arbora:

Wil je mijn haar kammen?

Madelief kijkt even van een afstandje. Ze voelt aan Arbora's voorhoofd.

Madelief:

Ben je ziek aan het worden?

Rosa ziet de taart.

Rosa:

Wat is er met de taart gebeurd?!

Arbora:

Hij is, euhmm, van de trap gevallen!

Rosa:

Welke trap? Er is hier nergens een trap. Hebben de vossen er van gesnoept?

Arbora: (Vrij fel)

Stop eens even met zoveel vragen stellen!

Rosa en Madelief schrikken.

Arbora:

Het feest is verpest, elke dag is een feestje waard? Onzin! Dit is een rottag. De slingers zijn kapot geknipt, de cadeautjes zijn verstopt en de limonade is verdwenen. De taart is oneetbaar en Daisy...

Arbora verspreekt zich bijna maar stopt net op tijd.

Rosa:

Wat is er met Daisy?

Madelief:

Daisy heeft de cadeautjes verstopt zodat wij ze konden gaan zoeken! Dat was juist heel leuk!

Rosa:

Wat is er met Daisy?

Arbora:

Oh niks hoor.

Madelief:

En ze heeft de slingers kapot geknipt zodat Rosa en Jasmijn er nóg mooiere regenboog-slingers van konden maken!

Rosa:

Ja, maar WAT is er met DAISY?

Arbora:

Sssh, laat Madelief uitpraten.

Madelief:

Ik weet alleen niet wie de limonade heeft gestolen...

Rosa:

Daisy! Wat is er met DAISY! Zeg het, Arbora! Laat ons niet langer in spanning!

Arbora: (neemt een flinke hap adem en zegt heel snel:)

DaisyisontvoertenbetovertdoorBabylonica!

(Daisy is ontvoert én betovert door Babylonica!)

Madelief en Rosa:

WAT?!

Arbora:

Niks. Jullie hebben niks gehoord. Alles is goed. Ik ga... mijn schoenen strijken, eh, mijn jurk poetsen! Mijn schoenen poetsen en mijn jurk strijken...!

Arbora schudt haar hoofd en loopt zenuwachtig af.

Madelief:

Wat zei ze nou? Ik verstond het niet.

Rosa:

Daisy is ontvoert én betovert door Babylonica!

Madelief:

Wat?!

Rosa: (Schreeuwt)

DAT DAISY IS ONTVOERT EN BETOVERT DOOR BABYLONICA!

Madelief:

Ja, ik VERSTOND JE WEL, maar ik was verbaasd!

Rosa:

Oh!

Madelief:

We moeten uitzoeken wat er aan de hand is, maar eerst moeten we Lilly halen om de taart te herstellen.

Madelief en Rosa lopen af.

* SCÈNE 10 *

Babylonica, Viridita en Daisy lopen door het publiek. Babylonica voorop, Daisy en Viridita al fluisterend achter haar aan. Ze smeden een plannetje om weg te komen bij Babylonica en om stiekem van de taart te kunnen gaan snoepen.

Viridita:

Zijn we er al?

Babylonica:

Nee.

Daisy:

Moeten we nog lang lopen?

Babylonica:

Nee!

Viridita:

Volgens mij lopen we de verkeerde kant op!

Babylonica:

Onzin!

Daisy:

Je hebt gelijk! We zijn al 5 keer langs deze boom gelopen.

Viridita:

WE ZIJN VERDWAALT!!!

Babylonica:

Maak me niet gek!

Viridita:

Ik moet plassen.

Daisy:

Ik ook!

Babylonica:

Jullie zijn nét geweest!

Viridita: (tegen Daisy)

Jij rent die kant op, ik deze kant op, oké?

Daisy:

Oké!

Viridita:

En dan rennen we steeds weer een andere kant op, oké?

Daisy:

Oké!... Waarom eigenlijk?

Viridita:

Je weet toch dat Babylonica bijziend is?

Daisy:

Hoe moet ik dat nou weten?

Viridita:

Hmm... ja... daar zit wat in. In ieder geval, als we heel snel door elkaar heen rennen, raakt ze misschien verward en kunnen wij ontsnappen en stiekem van de taart proeven.

Daisy:

Aaaahhh zoooo...

Viridita:

In 3... 2... 1...

Viridita en Daisy:

Volgens mij moeten we deze kant op!

Viridita en Daisy rennen beide een andere kant op.

Babylonica:

Wat?! Blijf hier!

Viridita en Daisy:

Nee toch niet! We moeten deze kant op!

Viridita en Daisy rennen beide weer een hele andere kant op.

Babylonica:

Blijf staan! Ik krijg hoofdpijn van jullie!

Viridita en Daisy:

Sorry, heb me vergist. Het is deze kant op!

Viridita en Daisy rennen beide een andere kant op, maar blijven dit keer weg.

Babylonica:

Ik weet heus wel de weg. Ik ken dit bos alsof ik het zelf heb geplant! We moeten die kant uit!... Eh... Nee, die kant... Ik bedoel... die kant!

...

Jongens? Waar zijn jullie?

...

Hallo?

...

Stelletje bloemenkneuzen!

Babylonica blijft staan wachten op Daisy en Viridita, zodat zij haar de weg kunnen vertellen.

❁ SCÈNE D ❁

Bibi komt weer terug naar de tent waar Annabel zit en wilt het goedmaken met haar.

Bibi:

Ik heb limonade meegenomen...

Annabel:

Fijn!

Bibi:

Ik heb ook chippies meegenomen...

Annabel:

Jottem!

Bibi:

Ik heb taart...

Annabel:

Taart?

Bibi:

Ja, taart... Wil je hebben?

Annabel:

Nee, dank je.

Bibi:

Weet je dat heel zeker?

Annabel:

Ja!

Bibi beseft dat Annabel echt heel boos is

Bibi:

Oké... Ik had je niet zomaar alleen moeten laten... Dat was niet erg lief van me... Wat ik ermee wil zeggen is... srr, htsptm, ké?

Annabel:

Wat?

Bibi:

Sorry, het spijt me... Wil je alsjeblieft de taart van me aannemen? Ik wil het goed met je maken.

Annabel neemt de taart aan. Bibi komt naast haar zitten. Ze smullen even van de taart.

Annabel:

Nog nieuwtjes uit de groepsapp?

Bibi:

Nee... Er waren geen berichtjes...

Annabel kijkt haar aan alsof ze wil zeggen... Nou nou, heb je je zo druk gemaakt om iets te missen terwijl er niks is om te missen. Bibi beseft dat ze wordt aangekeken door Annabel.

Bibi:

Ja ja... ik weet het... Ik voel je wel kijken, hoor... Goed, waar waren we gebleven?

Annabel:

Daisy heeft de taart kapot laten vallen. Arbora heeft het gezien en weet dat Daisy onder de ban van Babylonica is. Madelief en Rosa gaan uitzoeken wat er met Daisy aan de hand is.

Terwijl Annabel het samenvat komen Lilly, Jasmijn en Madelief op.

❁ SCÈNE 11 ❁

Lilly, Rosa en Madelief komen op.

Lilly:

Waar is het slachtoffer?

Rosa:

Daar staat hij.

Rosa wijst naar de taart. Inzet lied 'Ik wil snoepjes'

Lilly:

Alle bloembollen nog aan toe! Die is er wel heel slecht aan toe!

Madelief:

Kun je er nog wat aan doen? Of is het een verloren geval?

Lilly:

Ik ga alles doen wat ik kan om dit goed te maken, maar ik kan niks garanderen.

Rosa:

Wat heb je nodig?

Lilly:

Botercrème, slagroom, maar vooral snoep... heel veel snoep...

NUMMER - Ik wil snoepjes!

Tijdens het nummer wordt de taart weer gefikst, worden de slingers opgehangen en komen de cadeautjes terug op de tafel. Aan het einde van het liedje gaan alle kinderen weer af behalve Rosa Madelief en Lilly.

In instrumentale gedeelte:

Madelief:

Welke snoepjes zullen we gebruiken?

Lilly:

Alle kleuren van de regenboog.

Madelief:

Oke!

Na het nummer:

Lilly:

Mijn werk hier is klaar.

Madelief:

Mooi dan kunnen we nu eindelijk uitzoeken wat er met Daisy aan de hand is.

Rosa:

Lilly, wat fantastisch! Ik snap niet hoe je zoiets voor elkaar krijgt.

Lilly begint ongevraagd uit te leggen hoe zij het voor elkaar krijgt.

Lilly:

Nou, Ik zal het je uitleggen hoe ik dat voor elkaar krijg. Het is eigenlijk heel makkelijk, hoor! Kijk, Als je een kapotte taart moet fixen, begin je eerst met maken van heel veel vulling of boter crème. Daarmee kun je alles aan elkaar lijmen. Daarna is het een kwestie om de naden te dichtten met fondant en als je nog ergens iets ziet wat je niet mooi vindt, kan je er altijd nog een heleboel eetbare decoratie op doen...

Terwijl Lilly haar hele uitleg doet, zien Madelief en Rosa Daisy aankomen. Ze trekken samen Lilly mee onder de tafel, terwijl ze de mond van Lilly vasthouden.

Madelief en Rosa:

Ssssst!!!

Lilly:

Wat?

Madelief en Rosa:

Kijk...!

Madelief wijst naar Daisy en Viridita die op komen sluipen.

Lilly:

Daisy!

Madelief:

Ssst! Niks zeggen. Ik wil kijken wat ze komen doen...

Daisy en Viridita sluipen langzaam naar de taart. Staren er lang naar.

Viridita:

Wauw! Ik heb nog nooit zo'n grote, mooie taart gezien!

Lilly:
(Zelfingenomen)
Dank je...

Daisy:
Ja... Ik haat taart... maar ik wil zo graag een hapje nemen...

Viridita:
Jaaahhh... Ik ook!

Lilly:
Afblijven!

Madelief:
Ssst!

...

Het lijkt wel alsof ze onder hypnose zijn!

Daisy en Viridita lopen langzaam naar de taart en willen een hapje gaan nemen.

Viridita:
Nee, wacht! Babylonica zegt dat je dood gaat van taart.

Daisy:
Nee joh! Je gaat toch niet dood van taart?

Viridita:
Maar Babylonica zegt dat ik er niet meer zal zijn als ik taart zou eten.

Daisy:
Eén hapje, maar... Dat kan toch niet kwaad?

Daisy en Viridita maken uiteindelijk toch de keus om te willen proeven, maar voordat ze de kans krijgen springt Lilly van onder uit de tafel op.

Lilly:
Blijf van mijn taart af! Weten jullie wel hoe lang ik bezig ben geweest om die taart te maken!

Daisy en Viridita schrikken en ze rennen het podium af. Madelief en Rosa komen onder de tafel vandaan.

Madelief:

Volgens mij weet ik wat helpt tegen de vloek van Babylonica...

Rosa:

Wat dan?

Madelief:

Taart!

Rosa en Lilly:

Taart?

Madelief:

Ja, taart. Zag je niet hoe ze keken naar de taart? Volgens Babylonica zullen ze er niet meer zijn als ze taart zouden eten.

Rosa en Lilly kijken Madelief vragend aan.

Madelief:

Ze zullen er niet meer zijn voor Babylonica omdat de taart het tegengif is van de vloek

Rosa en Lilly:

Ooooohhh...

Madelief:

Het komt allemaal gewoon weer goed, jongens. Laten we verder gaan met het verrassingsfeestje. Ik verwacht dat ons bezoek snel komt.

Madelief, Rosa en Lilly lopen af.

❁ SCÈNE 12 ❁

Babylonica staat nog steeds te wachten. Daisy en Viridita komen aanrennen.

Viridita:

(Sarcastisch)

Daar ben je, Babylonica. We hebben je overal gezocht. Je moet niet zomaar wegrennen, hoor.

Babylonica:

Daar zijn jullie! Jullie lelijke cactussen!

Viridita:

Ben je verdwaald?

Babylonica:

Ik ben helemaal niet verdwaald... Ik ben alleen...

Kijkt om zich heen.

Van de schaduw aan het genieten...

Viridita:

Kan jij genieten?

Babylonica:

Waar waren jullie?!

Daisy en Viridita:

(Door elkaar)

Viridita: Ja dat zei ik toch al... Ik moest plassen. Dus ik ben even snel naar de grot gerend om even een plasje te doen. Maar ja, Ik moest natuurlijk wel even mijn handen wassen, want ik ben netjes opgevoed. Oh nee, wacht eens even... Ik ben niet netjes opgevoed. Ik ben opgevoed door jou!

Daisy: Ik was alvast vooruit gelopen, want ik wist dat jij de weg toch niet wist. Aangezien jij ons al 5 keer langs dezelfde boom hebt laten lopen en we de andere kant uitliepen wilde ik het alleen even checken. En zo zie je maar, jij staat hier gras te schieten en je luistert toch niet naar ons!

Babylonica:

GENOEG! Laat ook maar... Stelletje ondankbaar onkruid! We gaan!

Babylonica loopt een kant op en gaat af. Daisy en Viridita blijven staan. Babylonica komt mompelend op en loopt de andere kant af, loopt weer mompelend op en loopt weer een hele andere kant af. Loopt uiteindelijk stilletjes weer op, gaat tussen Daisy en Viridita in staan en zucht.

Babylonica:

Welke kant moeten we op?

Daisy en Viridita:

(Wijzen de weg)

Deze kant!

Babylonica:

(Snauwt)

Dat wist ik ook wel! Kom mee!

Ze lopen af.

SCÈNE 13

De bloemenkinderen (behalve Madelief en Jasmijn) komen op en zetten de laatste puntjes op de I voor het feestje.

Arbora komt op.

Arbora:

Wauw! Jullie hebben alles weer mooi gemaakt! Zelfs de taart!

Lilly:

Het heeft heel wat snoep en een jaar van mijn leven gekost, maar de taart is inderdaad weer mooi. En eetbaar!

Arbora:

Wat goed om te horen!

Madelief en Jasmijn komen op en beginnen in ieders oor te fluisteren.

Arbora:

Wat zijn jullie aan het smoezen?

Madelief:

Niets!

Arbora:

Mag ik ook weten wat jullie aan het fluisteren zijn?

Madelief:

Niet zo veel vragen stellen! Anders kom ik je haar kammen!

Arbora:

Oké, oké... Ik bemoei me er al niet mee...

Als het geroezemoes voorbij is...

Rosa:

Nu nog wachten op het feestbeest!

Arbora:

En wie is het feestbeest?

Rosa:

Daar komt ze! Iedereen verstop je!

Iedereen verstoopt zich. Arbora wordt door Madelief en Jasmijn meegetrokken om te gaan verstoppen. Babylonica, Daisy en Viridita komen op.

Babylonica:

Waar zijn die verachtelijke monsters?!

Babylonica ziet de taart.

Babylonica:

Daar is dat walgelijk symbool van feest en plezier! Nu maak ik zelf wel een eind aan dit stomme gedoe...

Babylonica wilt de taart vernietigen, maar dan...

Alle bloemenkinderen:

Verrassing!

Babylonica:

Wat?! Wat moet dit voorstellen?

Madelief:

Grijp haar!

De bloemenkinderen (behalve Madelief en Jasmijn) storten zich op de voeten van Babylonica zodat zij zich niet meer kan bewegen. Arbora staat er verbaast bij dat ze dit feestje voor Babylonica georganiseerd hebben.

Babylonica:

Wat?! Blijf van me af! Blijf met die vieze, vette vingertjes van me af!

Arbora:

Wat? Was dit feest voor Babylonica bedoeld? Weten jullie wel hoe gevaarlijk zij is?!

Madelief:

Maak je geen zorgen, moeders. Ik weet precies wat hier aan de hand is.

Babylonica en Arbora:

Ohw?

Madelief en Jasmijn brengen Daisy en Viridita een stukje taart.

Madelief:

Taart?

Viridita en Daisy nemen vertwijfeld het bord aan.

Babylonica:

Waag het niet om ook maar een hap te nemen van die taart!

Rosa:

Misschien wilt u ook een stukje taart?

Babylonica:

Over mijn...

Arbora:

(Die het nu begrijpt)

Taart!

Arbora richt zich tot Daisy en Viridita.

Arbora:

Toe maar, meiden. Neem maar een hap. Ik denk dat het jullie goed zal doen.

Viridita:

Maar Babylonica zegt dat je dood gaat van taart.

Arbora:

Heeft Babylonica je dat wijsgemaakt? Er gebeurt heus niks met je wanneer je taart eet.

Babylonica:

Oh, geloof me maar dat er wat met je zal gebeuren wanneer je die taart eet.

Daisy en Viridita nemen een hap van hun taart en hun houding verandert ineens van somber naar vrolijk.

Viridita:

Oh wauw... Dat is lekker! Ik voel me... Ik voel me... ik weet niet welk woord ik hiervoor moet gebruiken...

Daisy:

SUPER, MEGA, ONGELOFELIJK, MAAR OOK ECHT SUPER, MEGA, ONGELOFELIJK GELUKKIG!!!

Viridita:

Dat dus...

Daisy en Viridita gaan verder met taart eten.

Babylonica:

NEE! Mijn onkruid! Jullie hebben mijn onkruid vermoord!

Arbora:

Hier Babylonica, neem ook wat taart.

Babylonica:

Niks daarvan! Ik hoef die smerige taart niet van je!

Arbora probeert het nog in haar gezicht te duwen maar het werkt niet.

Madelief:

Plan A lijkt niet te werken, tijd voor plan B!

Knuffel-aanval!

Alle bloemenkinderen rennen op Babylonica af en geven haar een knuffel. Ze laten haar niet los. Daisy en Viridita zitten op de grond taart te eten.

Babylonica:

Laat me los!

Arbora:

Nooit!

Babylonica:

Ik verander jullie allemaal in kikkers!

Arbora:

Prima! Zolang we maar allemaal samen in één vijver kunnen wonen!

Babylonica:

Ugh! Wat een klef gedoe! Laat me los zeg ik je!

Babylonica trekt zich los. Wil de taart vernietigen, maar blijft toch staan. Ze lijkt in de ban van de taart.

Arbora:

Was dat knuffelen nou echt zo erg?

Babylonica:

... Ja.

Arbora:

Je wilt proeven van de taart, he?

Babylonica:

Nee...

Viridita:

Proef het! Het is heerlijk! Ik heb spontaan zin om te dansen!

Babylonica: (afwezig)

Ik... haat... dansen.

Arbora snijdt een stukje taart af en brengt het naar Babylonica.

Arbora:

Weet je zeker dat je niet wil proeven, zusje?

Babylonica: (afwezig)

Een... hapje kan geen kwaad toch?

Arbora:

Hier, neem.

Babylonica twijfelt neemt uiteindelijk met pijn en moeite een hapje. De bloemenkinderen staan om haar heen en kijken mee.

Arbora:

En? Hoe smaakt het?

Babylonica wilt niet zo snel toegeven.

Babylonica:

Het valt best mee... Ik snap niet zo goed wat iedereen hier nou aan vindt.

Neemt nog een hapje...

Babylonica:

Het is best te doen als je niet kijkt naar al die kleurtjes en tierlantijntjes...

Neemt nog een hapje...

Babylonica:

Ik kan er niet meer tegen!. Ik wil meer! Taart!

Babylonica rent naar de taart en begint de taart te verorberen.

Arbora:

Rustig aan... Maak eerst je cadeautje open.

Eén van de bloemenkinderen geeft een cadeautje aan Babylonica.

Babylonica:

Oooohhhhhh... een cadeautje?... Voor mij? Wat lieieieief!

Arbora:

Ja natuurlijk. Speciaal voor jullie.

Twee andere bloemenkinderen geven ook een cadeautje aan Daisy en Viridita.

Babylonica:

Ik weet niet zo goed wat ik moet zeggen...

Arbora neemt de krans van Babylonica af en zet een bloemenkrans op haar hoofd. De bloemenkinderen doen hetzelfde bij Viridita en Daisy.

Arbora:

Wees welkom in onze boomhut.

Babylonica:

Weet je dat zeker? Ik ben al die jaren zo verschrikkelijk vreselijk geweest...

Arbora:

Je kunt het verleden niet veranderen, maar je kunt er wel voor zorgen dat de toekomst mooier wordt.

Babylonica en Arbora omhelzen. Inzet muziek.

❁ SCÈNE E ❁

Na het nummer is iedereen af behalve Annabel en Bibi.

Annabel:

En ze leefden nog lang en gelukkig...

Bibi:

Of niet? Want ja, je weet maar nooit wat er allemaal in de toekomst kan gebeuren.

Annabel kijkt Bibi aan van; meen je dat nou?

Bibi:

Wat?

Annabel:

En ze leefden nog lang en gelukkig... Punt!

Bibi:

Ik moet toegeven dat ik het toch wel heel erg leuk vind vanavond...

Annabel:

Wat? Wat zeg je daar nou? Hoor ik dat nou goed? Vind je het toch leuk om met me te spelen?

Bibi:

Ja, ik vind het leuk... Ik heb het ook wel een beetje gemist, hoor...

Annabel:

Ik ook...

Bibi:

Ik weet dat ik veranderd ben... Ik hoop dat jij nooit zult veranderen... Ik vind jouw speelsheid en goedheid juist heel fijn...

Annabel:

Dank je... Ik vind het juist heel leuk hoe jij veranderd bent. Ik vind je heel erg stoer... Ik zou willen dat ik wat stoerder zou zijn...

Bibi:

Maar ik vind je al heel erg stoer!

Annabel:

Echt?

Bibi:

Ja echt! Ik vind het heel stoer dat je trouw blijft aan wie jij bent. Dat wat ik niet heb, dat heb jij...

Annabel:

En dat wat ik niet heb, dat heb jij...

Bibi:

En zo vullen we elkaar aan...

Annabel:

En zullen we altijd vrienden blijven.

Viridita komt op en gaat tussen Annabel en Bibi in zitten. Annabel en Bibi verstarren.

Viridita:

Aaahhww wat lief! Wat ongeloofelijk, verschrikkelijk, zoetsappig lief! Oeh! Zijn dat s'mores? Die heb ik nog nooit gehad! Mag ik wat pakken?

Annabel en Bibi kijken en zeggen niks.

Viridita:

Mooi! Wie zwijgt, stemt toe!

Viridita begint s'mores te maken en te eten. Dan staat Babylonica achter Bibi, Annabel en Viridita.

Babylonica:

Ahaa! Kijk eens aan wat ik hier tref!

Bibi en Annabel kijken met open mond achterom naar babylonica.

Babylonica:

Mijn favoriete snack... Het water loopt me in de mond. Gruwelijk lekkere, onweerstaanbare, om-je-vingers-bij-af-te-likken...

Viridita:

Pas maar op, straks eet ze je hele arm op!

Bibi en Annabel kijken elkaar aan, beginnen te gillen en rennen vervolgens al gillend ieders een eigen kant op.

Bibi & Annabel:

WHAAA!!! MAMAAA!!!

Babylonica:

Waar gaan jullie heen? Ik bedoelde de s'mores! Nou ja, Des te meer voor ons. Komen jullie nog?

Ook Arbora en de rest van de bloemenkinderen komen op. Ze gaan met zijn allen rondom het kampvuur zitten en s'mores eten.

Licht uit.

EINDE!

SLOTNUMMER: Feest - Kinderen voor Kinderen